

Hrubé žerty.

(Krajský soud v Olomouci).

Filomena Novotná je žena prošlá kriminály. Nic jí není svato, ani přátelství, které mezi zloději bývá nedotknutelné, ani úctu stáří. Elišku Večeřovou, s kterou ve vězení okres. soudu v Zábřehu uzavřela přátelství, okradla hned, jak vyšla z trestu. Večeřová požádala ji totiž, aby od jejích příbuzných z Dubicka přinesla jí nějaké šaty. Novotná šaty pro svoji přítelkyni sic vyzdvihla, ale hned je prodala. Přijala pak službu u rolnice Dostálové v Olšanech, která se nad ní slitovala, ale nepobyla u ní dlouho — za pár dní náhle zmizela a s ní ovšem řada cenných předmětů. Totéž opakovala u rolníka A. Sklenáře v Holici a potulovala se pak od obce k obci.

Koncem září ocitla se v dědině Dolany a tam jí napadlo, ztropiti si hrubý žert z faráře. Zašla do fary, vyhledala staříčkého faráře a sdělila mu se slzami v očích, že na samotě „Horní Bouda“ leží těžce nemocná žena, která jí posílá s prosbou k panu faráři, by ji šel zaopatřit. Bělovlasý farář ochotně se ihned v nečase, dešti a blátě vydal na cestu půl druhé hodiny trvající, a když unaven a uštván dospěl na samotu, zjistil, že se stal obětí surového žertu. Žádný z několika málo obyvatelů samoty nebyl nemocen a faráři nezbývalo než nevděčnou cestu nastoupiti znovu.

Četnictvo však záhy dopadlo zlodějkou se surovými nápady a státní zastupitelství posadilo ji v minulých dnech na lavici obžalovaných, kde vzala za všechny své kousky sprá-

vedlivou odplatu: sedm měsíců těžkého bezpodmínečného žaláře. —rk—

Herečka všestranně talentovaná.

Je jí nesporně hezká slečinka Lili Richtrová, o níž jsme psali už v čísle 42.; ovšem jsme ji uvedli začátečními literami, abychom jí zřejmou milost, s níž soud tehdy ji osvobodil, nepokazili. Bylať Lili Richtrová už 2 roky před tím odsouzena do nepodmíněného žaláře na půl roku pro podvody, ale nejvyšší soud rozsudek změnil potud, že jí přiznal podmíněný odklad výkonu trestu na dobu 3 roků. Těmito rozsudky se krásná Lily namlsala a myslila, patrně, že se jí nemůže nic stát, ať provádí cokoli. Vyslovili jsme však už tenkrát přesvědčení, že vlnadná herečka zhřeší na milosrdenství jí prokázané a že ji uvidíme u soudu opět co nejdříve.

A neklamali jsme se. Právě na Sylvestra byla předvolána opětně před senát vrch. rady St. Boučka, aby se zodpovídala z nových podvodů.

Herečka Lili Richtrová bydlí v Máchově ulici na Vinohradech a bývala švadlenou. Když objevila v sobě herecký talent, hodila jehly a nitě do kamen a šla k Tylovu divadlu v Nuslích. Hrálala menší úlohy v divadle a větší, rafinovanější v životě. Po čase odešla z Tylova divadla a připravovala se na dráhu filmovou, jsouc jednak podporována bohatými pány, jimž dovedla sehrát roli zamílované umělkyně, jednak snažíc se sama využití lidské hlouposti a své přesvědčivé vyřídilky.

sousedu sluší, opatřila a funus nákladný vystrojila.

A neopominula ani, když mrtvé tělo z domu vyneseno, stoličku, na níž byla lampa hořela, nohami vzhůru obrátiti, aby se tesknota v domě nezahostila.

Poctivě a náležitě počínala sobě i jinak ve smutném stavu vdovském, ohánějc se fortelně v hospodářství a mimo do kostela ani nohou z domu nevykročila. Statný asi dvacetiletý František, nevlastní syn z prvního manželství Bonaventurova pocházející, jediným jí byl v těchto těchto dobách společníkem.

Přešlo jaro, uběhlo léto a po švarné vdově počali se ohlížeti ženichové. A ani sluchu víry dáti nechtěli, že paní Mandalena do stavu svatého manželství už více vstoupiti nemíní, ale nebožtíku svému věrná zůstati chce až do hrobu tmavého. A marny byly všechny domluvy a vývody a nepomohly ani horoucí sliby, kterak by sobě ten či onen ženich růže plné, rozvité, považoval. Odcházeli z domu paní Mandaleny s košíčky jeden po druhém a ze msty vdovu co hrdopyšku rozkřikovali. Pouze obstarlý vdovec Šimon Vcndrák zůstal ze všech nápadníků nejvytrvalejším. Slíboval svůj pěkný dům v rynku dáti paní Mandaleně připsati, jakož i plnou truhlici tolarů a věrné milování až do smrti. Ale paní Mandalena o vyschlém jako loučka krejčíku ani slyšeti nechtěla. Zasmála se rozpustile, co že by to bylo za růži, k chmeľové tyči uvázané, a krejčí dostal vejhost. Za-

FEUILLETON.

Tom. KOČÍ:

Hříšná láska.

Obrázek starodávné justice.

Podivili se věru sousedé skutečti, uslyševše v pátek po velikonočních roku 1681 vyzvání umíráčkem Václavu Bonaventurovi, muži sice již letitému, ale posud statnému, a potřásající rozvázně hlavami, hádali, jaká asi smrti jeho byla příčina.

Někteří mínili, že se mu asi hněvem a žárlivostí žluč rozlila, protože hezká a o plných dvacet roků mladší jeho žena černýma svýma očima mnohdy po mladších chasnicích zabýskla, kdežto jiní opět usoudili, že kyprá paní Mandalena po boku nevrlého a vstořitého manžela dozajista žádných radostí nezažila. Ba, městský písař Florián Hlinecký, velebě její etnosti, dokonce k Sulamitě ji přirovnával, jež poslední dny krále Šalamouna spanilým svým zjevem okrašlovala.

A ukázalo se, že mladá vdova svému nebožtíkovi ještě po smrti věrně posloužila. Rozžala nad jeho hlavou „věčné světlo“, pomodlila se za každého večera s přizvanými podle obyčeje besedníky, vyčastovavši jich, aby se dušička „zalila“, jakož i prosebníkům almužny hojně udělila. Také rakev pohlednou, jak se na